

Pregledna predstavitev knjižnične mreže

Mariborska knjižnica je sistem knjižnic in obsega 17 krajevnih knjižnic, Potujočo knjižnico z bibliobusom ter Vzemno knjižnico. Po občinah so krajevne knjižnice in postajališča bibliobusa razvrščene tako:

občina Maribor

knjižnice: Knjižnica Rotovž, Pionirska knjižnica Rotovž, Knjižnica Tabor, Pionirska knjižnica Tabor, Knjižnica Nova vas, Pionirska knjižnica Nova vas, Knjižnica Kamnica, Knjižnica Pekre, Knjižnica Pobrežje, Knjižnica Studenci, Knjižnica Tezno,

postajališča bibliobusa: Bresternica, Brezje, Dogoše, Gaj, Malečnik, Razvanje, Zlatorog, Zavod POLŽ

občina Hoče - Slivnica

Knjižnica Hoče

postajališče bibliobusa: Rogoza

občina Lovrenc na Pohorju

Knjižnica Lovrenc na Pohorju

občina Pesnica

Knjižnica Pesnica

postajališča bibliobusa: Jakobski dol, Jarenina, Pernica

občina Ruše

Knjižnica Bistrica ob Dravi

Knjižnica Janka Glazerja Ruše

občina Šentilj

Knjižnica Šentilj

postajališča bibliobusa: Ceršak, Selnica ob Muri, Sladki Vrh, Zg. Velka

občina Duplek

postajališča bibliobusa: Dvorjane, Sp. Duplek, Zg. Duplek, Korena, Žitečka vas

občina Kungota

postajališča bibliobusa: Jurij ob Pesnici, Svečina

občina Miklavž na Dravskem polju

postajališča bibliobusa: Dobrava, Dobrovce, Dravski dvor, Miklavž, Skoke

občina Rače-Fram

postajališča bibliobusa: Fram, Podova, Rače

*Stari in novi bibliobus
pri počitku, 1998.
Foto: Bogo Čerin.*

občina Starše

postajališča bibliobusa: Brunšvik, Marjeta, Prepolje,
Rošnja, Starše, Zlatoličje

občina Lenart

postajališča bibliobusa: Jurovski dol, Voličina, Sv. Trojica

občina Slovenska Bistrica

postajališča bibliobusa: Črešnjevce, Impol, Laporje, Makole,
Sp. Polskava

občina Benedikt

postajališče bibliobusa: Benedikt

občina Cerkevjak

postajališče bibliobusa: Cerkevjak

občina Sv. Ana

postajališči bibliobusa: Sv. Ana, Lokavec.

V preglednici predstavljamo posamezne krajevne knjižnice, potujočo knjižnico, čas nastajanja knjižnične mreže, s primerjalnimi tabelami pa temeljne podatke o delovanju knjižnic: njihovem knjižnem fondu, obisku in izposoji, in sicer v zadnjem letu njihovega delovanja v prejšnjem okviru, v prvem letu delovanja kot enota Mariborske knjižnice ter v

letu 1998. Primerjalno prikazujemo, koliko prostora ima posamezna enota v m², pri čemer je vidno, ali so v kateri enoti nastale izboljšave ali ne, v oklepaju pa navajamo, kako velika bi morala biti knjižnica po standardih.

Krajevne knjižnice

Pregled začnemo z osrednjo knjižnico, nato sledijo krajevne knjižnice po abecednem redu. Za otroke so v mreži tri samostojne pionirske knjižnice, dve od njih (Pionirska knjižnica Nova vas, Pionirska knjižnica Tabor) obravnavamo vzporedno s knjižnico za odrasle, ker skupaj tvorita vsebinsko celoto. Vse druge knjižnice imajo posebej postavljeno knjižnično gradivo za otroke v istem prostoru kot za odrasle bralce. V opisu imenujemo take knjižnice kombinirane enote. Kjer je bilo mogoče, je za otroke urejen tudi kotiček za branje, za igrače in za skupinske oblike dela (ure pravljic, knjižne uganke idr.). Za vsako knjižnično enoto navajamo bistvene podatke: od kod izhaja, leto, v katerem je začela delovati kot enota Mariborske knjižnice, kratek opis stanja in sprememb v njenem razvoju, od kdaj ima telefon, od kdaj je računalniško vključena v sistem COBISS in ima s tem vpeljana računalniško izposojno, sedanji naslov, odprtost enote, vodje knjižnic od začetka do danes. Pomen kratic, ki jih uporabljamo: DPD = Delavsko prosvetno društvo, KUD = Kulturno umetniško društvo.

Mariborska knjižnica

ima svoj sedež v osrednji knjižnici na Rotovškem trgu 2. V tej stavbi imajo na preskromnih površinah svoje prostore:

- uprava Mariborske knjižnice
- skupne strokovne službe:
- služba za dopolnjevanje in obdelavo knjižničnega gradiva
- služba za odrasle bralce
- služba za razvoj in matično dejavnost
- vodstvo potujoče in vzajemne knjižnice
- knjigoveznica
- oddelek za opremo knjig za vse enote
- osrednje računalniške naprave
- arhiv celotne knjižnice
- Knjižnica Rotovž - oddelek za odrasle bralce
- Velika čitalnica

Knjižnica Rotovž

je leta 1970 nasledila Mestno knjižnico, najprej se je imenovala Osrednja knjižnica, leta 1984 je dobila ime Knjižnica Rotovž.

*Knjižnica Rotovž leta 1970:
Slavica Krajnc, Saša Tonejc
in Vera Podkrajšek.
Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice.*

Kot osrednja knjižnica Mariborske knjižnice za odrasle bralce ima najobsežnejši knjižnični fond in osrednjo Veliko čitalnico v ločenem prostoru, v kateri je na razpolago dragoceno informacijsko gradivo. Po opravljenih analizah zahajajo vanjo ne samo bralci iz njenega ožjega okoliša, temveč tudi iz celotnega mesta in njegove okolice. Kljub temu, da je za svojo funkcijo premajhna, bralce priteguje njena ustrezna lokacija. Zaskrbljujoča prostorska stiska v stavbi na Rotovškem trgu 2 je problem širših razsežnosti, saj prizadeva vse službe, ki delujejo v njej. Gre za jedro knjižničnega sistema in velik komunikacijski center, tu se razvijajo obsežne, razvejane in mnogovrstne dejavnosti.

Mestna knjižnica se je v stavbo na Rotovškem trgu 2 vselila leta 1960 in bi že takrat za svoj nadaljnji razvoj potrebovala vse takrat razpoložljive površine. Leta 1965 so ji "začasno"

vrinili v njene prostore Lutkovno gledališče, ki je še dandanašnji tam in dejavnost obeh ustanov poteka v skrajnje neprimernih razmerah.

Tako mora knjižnica že trideset let za izrabo slehernega kotička v stavbi neutrudno prilagajati skopo odmerjene prostore novim potrebam, kar pomeni nenehne selitve iz prostora v prostor, po potrebi prestavljanje sten, premikanje pohištva ter urejanje prostorov za njihov kolikor toliko kulturnejši videz. Vse to se dogaja na pičlih 832 m², na razpolago pa bi moralo biti približno 4.000 m².

Prva sprememba v stavbi je nastala leta 1973 po izselitvi pionirskega oddelka v stavbo na Rotovški trg 6. Čitalnica se je preselila v njegov prostor, to se pravi iz pritličja v prvo nadstropje, in dobila popolnoma novo opremo, ki jo je projektiral Borut Pečenko, dipl. inž.arh. Odprta je bila oktobra 1973. V ilustracijo: s knjižnimi policami je bil razmejen hodnik, po katerem se je skozi čitalnico prišlo v prostore uprave, kar je bilo za bralce zelo moteče. Rešitev je prišla kasneje ob urejanju depoja.

Ker knjižnica nima dvorane za večje prireditve, predavanja in razna srečanja, so občasno prireditve v čitalnici, vendar je treba vsakokrat posebej preurediti prostor, kar moti normalni potek dela.

Sanacija in ureditev že v projektu leta 1969 načrtovanega depoja je prišla na vrsto šele leta 1980 in so dela trajala šest let: 1980 - pregled, izpraznitev prostorne, a hudo zanemarjene kleti, sklep o pripravi za preurejanje, 1981 - Jože Požauko, višji gradbeni tehnik, je predložil preureditveni načrt, prve meritve novembra 1981, začetek del aprila 1982. Z zagotovljenimi sredstvi je bil urejen dohod v klet, stopnice so bile predelane od kleti do prvega nadstropja za izboljšanje funkcionalnosti stavbe ter za varnejši dostop do čitalnice. Ob tem je bil zgrajen ločen hodnik v upravne prostore in tako je bila čitalnica rešena neljubih motenj. 1983 je Jože Požauko sestavil predračun za nadaljnja gradbena dela (februar 1983), a Kulturni skupnosti Maribor smo morali zastaviti delegatsko vprašanje (november 1983), ker nismo dobili sredstev za investicijsko vzdrževanje. 1984 je bila opravljena sanacija zahodnega zidu (hidroizolacija stene na Lekarniško ulico), hidroizolacija na vzhodni strani (Rotovški trg), v kleti so bila vgrajena okna na Rotovški trg in parapeti, da smo pridobili dnevno svetlobo in možnost zračenja. 1985-začetek urejanja

tal in postavljanja vmesnih sten, 1986 je bil opravljen pretežni del obrtniških del, dokončana so bila tla in vmesne stene, v prostoru za arhiv vgrajene tirnice za Primatovo ekonom opremo, opravljena električarska in mizarska dela ter napeljava za centralno ogrevanje, v začetku leta 1987 je bila vgrajena Primatova ekonom oprema. Z več zapleti zaradi vlage, ki je še vedno delovala, smo končno z uradnim ogledom vabljenecv 15.11.1987 začeli uporabljati 113 m² urejenega prostora (arhiv, depo periodik, depo potujoče knjižnice, prostor za malice, čistila, knjigoveški material, zaboji in orodja za SLO in DS, sedaj je prostor za računalniške naprave).

Leta 1981 je Mariborska knjižnica dobila v delno uporabo Mali salon Rotovž na Rotovškem trgu 1. Po sklepu izvršilnega odbora Kulturne skupnosti Maribor sta Mariborska knjižnica in Razstavni salon Rotovž sklenila o tem dogovor, razstavni del prostora uporablja knjižnica, Razstavni salon Rotovž pa še nadalje svoj dosedanji prostor za depo. Izpraznili so ga šele leta 1983, od takrat ima knjižnica v uporabi vseh 80 m². Prostor smo preimenovali v Malo dvorano in je postala razstavišče za večje razstave, prostor za srečanja, v zadnjem času je tudi učilnica za študijske krožke Knjižničnega cikla. Prostor bi bil potreben korenite prenove, zanjo smo se že pripravljali, Bogdan Reichenberg, dipl. inž. arh., je izdelal načrt za funkcionalno in estetsko predelavo. Zadovoljiti se je bilo treba le z delnimi izboljšavami - pleskanje, obnova električne napeljave, še vedno pa prostoru manjka prepotrebno zračenje. Leta 1984 so potekali pogovori o možnosti, da bi prenovili stavbo Rotovski trg 2 in Malo dvorano s sredstvi iz sklada za prenovo starega mestnega jedra (zapisnik 10.8.1984), a je ostala še ena neuresničena želja.

Izposojevalnica Knjižnice Rotovž je bila deležna le opleskov in preurejanja polic ter pulta (1979 po načrtu Brede Varl, dipl. inž.arh.), nato v začetku 90 - ih priprava napeljav za priključke računalnikov.

Ker za prosti pristop ni mogoče postaviti v izposojevalnici dovolj polic, je del gradiva še vedno v knjižnem skladišču.

V poročilu za leto 1970 beremo, da je knjižnica takrat imela en glavni in en stranski telefon. Vsaj v tem pogledu je dosegla velik napredek: centrala s 14 notranjimi linijami. Računalniška izposoja od januarja 1996.

Maribor, Rotovski trg 2

Knjižnica in čitalnica sta bili vsa leta odprti vsak dan, tedensko skupaj 51 ur, od leta 1998 tedensko 59 ur.

Knjižnico Rotovž je od leta 1970 do 1987 vodila Vera Podkrajšek, nato Dragana Lujčić, Slavica Turniški Simionova, Zora Lovrec-Jagačič, sedaj Desanka Tavčar Pernek.

Pionirska knjižnica Rotovž

*Stavba Pionirske knjižnice
Rotovž, 1998. Foto: Arhiv
Mariborske knjižnice.*

je osrednja pionirska knjižnica. Ker je pionirskim knjižnicam posvečen poseben prispevek, se tukaj omejujemo le na podatke v zvezi s prostori.

V projektu Reorganizacija mreže ljudskih knjižnic v Sloveniji je bil zanjo že predlagan prostor v stavbi na Rotovškem trgu 6. Na njega je usmeril pozornost dr. Bruno Hartman leta 1967 v pismu, ki ga je pisal 4. aprila Veri Kolarič, predsednici Skupščine občine Maribor, s predlogom, kako bi rešili pereče vprašanje prostorov za pionirski oddelek Mestne knjižnice. »Poprek Mestne javne knjižnice stoji na Rotovškem trgu čelna stavba, zaščiten z zakonom. V pritličju ima trgovsko podjetje Zarja svoje skladišče in pisarno, medtem ko so del pisarniških prostorov pravkar izpraznili. Bežni ogled celotnega spodnjega kompleksa me je utrdil v prepričanju, da bi bilo v pritličju mogoče urediti pionirsko knjižnico s čitalnico in nekaj skladišč knjig, to skorajda brez investicij. Pripominjam, da bi neposredna sosesčina z Mestno javno knjižnico omogočala delovni stik s centralo, hkrati pa bi se Rotovški trg obogatil še z eno kulturno institucijo.«

*Ura pravljic v pravljичni sobi
pionirske knjižnice na
Rotovškem trgu 6, 1977.
Pravljíčarka Anica Jurkovič.
Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice.*

Ta sijajni predlog je čakal na udejanjenje vse do leta 1971, ko je knjižnica po brezplodnih razprtijah dobila v uporabo prostore od trgovskega podjetja Zarja. Toda v vmesnem obdobju ti prostori niso bili vzdrževani, tako da so bili ob prevzemu v obupnem stanju, polni vlage in plesni, stene so bile črne in mokre. Potrebna so bila korenita obnovitvena in prilagoditvena dela. Vodil jih je Jože Požauko, višji gradbeni tehnik, opravljena je bila vodoravna izolacija celotnega pritličja. Potrebno je bilo prestavljati stene, da je bila pridobljena ustrezna površina za postavitve knjižničnega gradiva v prostem pristopu. Opremo je zasnoval in načrtoval arhitekt Anton Lešnik.

Otvoritev knjižnice je bila 13. februarja 1973.

Na 174 m² so se morali zgnesti:

- izposojevalnica za otroke s čitalniškim delom in razstavnimi površinami
- prisrčna, a premajhna pravljíčna soba
- miniaturni delovni kotiček za osebje
- priročno knjižno skladišče
- soba, ki je hkrati delovni prostor vodje službe za mlade bralce, vodje Pionirske knjižnice, sejna soba, sedež uredništva revije *Otrok in knjiga*, v njej je postavljena študijska zbirka strokovne literature o mladinski književnosti in mladem bralcu, na majhnem prostoru vrvenje kot v mravljišču.

Vlaga je v vseh prostorih delovala še vrsto let in potreben je bil intenziven dodatni poseg, da so se delno izsušile debele notranje stene.

Prostorsko stisko Pionirske knjižnice je delno omilila pridobitev leta 1991, od 1. aprila tega leta ima knjižnica na razpolago še prostor v prvem nadstropju te stavbe (60 m²), vanj so preselili opremo za ure pravljíc iz pravljíčne sobe in namestili zbirko igrač, tam lahko zdaj izvajajo skupinske oblike dela. Tako so v pritličju pridobili majhno skladišče za knjižnično gradivo in premestili prostor za osebje. Vse drugo je ostalo nespremenjeno. Za vse dejavnosti in za knjižnični fond bi knjižnica potrebovala po standardih 400 m².

Od selitve naprej ima telefon, računalniška izposoja od oktobra 1996.

Maribor, Rotovški trg 6

Pionirska knjižnica je bila odprta enako kot knjižnica za odrasle skupaj 51 ur, sedaj posluje skupaj tedensko 59 ur.

Vodja knjižnice je bila Ljudmila Žaja od 1970 do 1985, sedaj jo vodi Monika Čermelj, v času njene odsotnosti jo je nekaj časa nadomeščala Suzana Osterc.

Knjižnica Bistrica ob Dravi

Najmlajša kombinirana enota Mariborske knjižnice od leta 1998 je bila kot knjižnica DPD Svobode Bistrica (ustanovljena 1945) prek matične službe tesno povezana z Mariborsko knjižnico, ki jo je od leta 1980 redno oskrbovala s kolekcijami knjig potujoče knjižnice. V projektu profesionalizacije najprej ni bila predvidena za vključitev v knjižnično mrežo, kot potencialna enota pa se je pojavila v dokumentu leta 1971 in v Srednjeročnem načrtu do leta 1975. Prvi pogovori za preureditev knjižnice so potekali že v letu 1981, nato 1982, o možnosti profesionalizacije so se nadaljevali tudi leta 1985, vendar niso bili uspešni. Mariborska knjižnica ni mogla tvegati, da bi prevzela še eno knjižnico s premajhnimi in neustreznimi (v drugem nadstropju) prostori ter s premalo zagotovili za njen nadaljnji razvoj. Leta 1996 so se razmere izboljšale in knjižnica je končno prišla v okrilje Mariborske knjižnice, občina Ruše je omogočila obnovo in razširitev prostorov ter prispevala sredstva za računalniško opremo in zaposlitev knjižničarja. Knjižnica deluje v Kulturnem domu, ostala je v drugem nadstropju, vendar je bistveno povečana, funkcionalnejša in privlačna, ima čitalnico, je popolnoma sodobno urejena in računalniško povezana z osrednjo knjižnico. Njena šibka stran je le otežen dostop starejšim in invalidom. Svečano so jo odprli 18.11.1998.

Bistrica ob Dravi, Ul. 27. decembra 2. Odprta je 12 ur tedensko.

Knjižnico vodi Stanko Krainer.

NAŠ KRAJAN

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI
LETO XIX

DECEMBER 1998

BISTRICA OB DRAVI
ŠTEVILKA 25

OTVORITEV OBNOVLJENE KNJIŽNICE

Lokalni časopis Bistrice ob Dravi Naš Krajan. Na naslovnici otvoritev nove knjižnice, 1998.

Knjižnica Hoče

Društveno knjižnico je leta 1946 ustanovila DPD Svoboda. Med prvimi je leta 1973 postala poklicna kombinirana enota. Priprave za delovanje v knjižnični mreži so stekle v letu 1972, v prezidanem razredu bivše šole v Hočah je imela na razpolago 27,73 m², dobila je sicer preprosto novo opremo, toda ni je bilo mogoče ustrezno razporediti, niti pregledno urediti knjig na policah.

*Ustvarjalna delavnica v
knjižnici Hoče.
Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice.*

Leta 1980 je Mariborska knjižnica začela akcijo za dodelitev novih prostorov znotraj stare šole, v kateri so se drenjali krajevna skupnost, pošta, knjižnica v 1. nadstropju. Dogovarjali smo se leto za letom na več ravneh, v krajevni skupnosti s predsednikom Dragom Klincem, na Mestnem izvršnem svetu, s Staninvestom. Ko so v Hočah začeli graditi kulturni dom, knjižnice v njem niso predvideli. Še po otvoritvi kulturnega doma 16. junija 1986 so Mariborski knjižnici obljubljali dodatne prostore v stari šoli. Mariborska knjižnica pa se je vztrajno potegovala za prostor v kulturnem domu in si končno izborila dve sobi v pritličju v skupni izmeri 118 m² in priročnim skladiščem 4,90 m². Predlog načrta za postavitev opreme je izdelala Breda Varl, dipl. inž. arh., osnutek postavitve pa vodja matične službe France Planteu. Uradno je bila knjižnica v kulturnem domu odprta 28.6.1986. Knjižnica je dobila telefon leta 1989. Računalniška izposoja od maja 1999.

Hoče, Pohorska ulica 20

Odrpta je tedensko 15 ur, oziroma 2. in 4. teden v mesecu 19 ur. Knjižnico Hoče je do leta 1985 vodila pogodbeno knjižničarka Marjeta Planinšec, ki je delala že v društveni knjižnici od leta 1968. Knjižnica je bila odrpta dvakrat tedensko, skupaj 8 ur. Od leta 1985 so vodje poklicni knjižničarji: Branka Lempl, Karmen Müller, Petra Blagšič, Sonja Antolič, sedaj jo vodi Tanja Dolinšek.

Knjižnica Kamnica

Ustanovljena je bila kot ljudska knjižnica KUD Kobanci. Mariborska knjižnica jo je prevzela leta 1976 in jo organizirala kot kombinirano enoto. Prostore zanjo je dobila v stari šoli v Kamniški grabi št. 2, njihova prenova se je zavlekla, prav tako ureditev knjižničnega gradiva. Novo opremo je izdelal Janez Hakl. Tako je bila knjižnica Kamnica za javnost odrpta šele leta 1978. Uradna otvoritev je bila 10. februarja 1978 (ob slovenskem kulturnem prazniku in 100-letnici rojstva Otona Župančiča).

Knjižnica Kamnica, vodja Maja Mlinarič, 1984. Foto: Arhiv Mariborske knjižnice.

Lokacija knjižnice je dokaj ustrezna, za potreben razmah dejavnosti pa bi kot kombinirana enota potrebovala večjo

površino kot doslej (večja čitalnica, več prostora za razstave, prostor za skupinske dejavnosti).

Telefon ima od leta 1984, računalniška izposoja bo stekla konec leta 1999.

Kamnica, Kamniška graba 2

Odperta je tedensko 15 ur.

Vodja knjižnice je bila Maja Mlinarič, sedaj jo vodi Jože Čonč.

Knjižnica Lovrenc na Pohorju

Bivša ljudska knjižnica v okviru DPD Svoboda je postala profesionalna kombinirana enota Mariborska knjižnica leta 1980.

Prvi prostor je imela v stavbi Krajevne skupnosti Lovrenc, Spodnji trg 1. Za dejavnost knjižnice ni bil primeren, bil je premajhen, mračen in vlažen, omejeno je bilo gibanje med

*Svečana otvoritev Knjižnice
Lovrenc na Pohorju, 1986.*

*Ravnateljica Darja
Kramberger. Foto: Arhiv
Mariborske knjižnice*

knjižnimi policami, čeprav so bile namensko izdelane mnogo ožje, kot so običajne, ni bilo prostora za čitalnico. Vztrajno smo iskali druge prostore. Našli smo prazen lokal v bloku na Gornjem trgu 17-21, trgovsko podjetje Tima ga je dalo na razpolago, a ekonomsko zaračunavalo najemnino (najemna pogodba marec 1985), zato se je bilo treba dogovarjati s Kulturno skupnostjo Maribor, da je privolila v povečano financiranje. Adaptacija prostora in postavitve opreme je potekala v letu 1985 in 1986. Strokovno je knjižnico uredila delovna ekipa: Majda Blagšič, Maja Mlinarič in Majda Primožič. Svečana otvoritev je bila 14. maja 1986.

*Novi prostori Knjižnice
Lovrenc na Pohorju. Vodja
knjižnice Jože Javornik, 1999.
Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice*

V novem prostoru je vsekakor bilo več možnosti za prijazno postavitve gradiva, knjižnica je imela tudi čitalniški kotic, še vedno pa ni ustrezal vsem knjižničnim potrebam.

V letu 1999 se je knjižnica znova selila. Tokrat v prenovljeno stavbo, v kateri deluje nova občina Lovrenc na Pohorju. Tudi tokrat je knjižnica dobila prostore, ki jih je morala spretno prilagoditi svojim potrebam, vendar je z izredno funkcionalno

opremo, ki je delo Mizarstva Hribar, nastala privlačna in sodobno urejena knjižnica.

Lovrenc na Pohorju, Spodnji trg 8

Telefon je knjižnica dobila konec leta 1989. Računalniška izposoja od julija 1999.

V knjižnici so do leta 1990 delali pogodbeni knjižničarji, odprta je bila dvakrat tedensko skupaj vsega šest ur. Sedaj je odprta trikrat tedensko, skupaj 18 ur, oz. prvi teden v mesecu 22 ur. Pogodbeni knjižničarji so bili Tatjana Pernat, Katica Črešnar, Ana Šafarič, Marjana Perklič, Darja Sitar. Nato je knjižnico vodila Tatjana Pernat kot redno zaposlena, sedaj jo vodi Jože Javornik.

Knjižnica Nova vas in Pionirska knjižnica Nova vas

Obravnavamo ju skupaj, ker sta hkrati nastajali in tvorita vsebinsko celoto. V novih mestnih naseljih S 23, Nova vas I in Nova vas II sta edino kulturno središče. Pomembni sta tudi zato, ker je Mariborska knjižnica prvič za svoji enoti kupila prostore, in sicer dva lokala v stavbi na Ulici proletarskih brigad 61 a in 63 a, ki v svoji zasnovi nista bila namenjena

Knjižnica Nova vas, 1994.

Foto: Bogo Čerin.

knjižnični dejavnosti, zato so knjižničarji tudi v tem primeru morali iskati kompromisne rešitve in spretno izrabiti vsak kotiček, tudi mednadstropje, za raznovrstne knjižnične dejavnosti. Vendar je lokacija zelo ustrezna, imenitna je soseščina knjižnice za odrasle in za otroke, druga ob drugi z lastnimi vhodi, kar je posebej dobrodošlo za skupni obisk knjižnice staršev z otroki. Za obe knjižnici je bila posebej načrtovana in izdelana oprema, namensko je za obe knjižnici oblikovan nov knjižni fond in drugo knjižnično gradivo.

Prvi dogovori za ustanovitev nove knjižnične enote v občini Maribor Tabor so potekali v letu 1986. Za pridobitev sredstev za nakup lokalov so bila potrebna usklajena stališča med Mestno kulturno skupnostjo Maribor, Izvršnim svetom Skupščine občine Maribor in Izvršnim svetom Skupščine občine Maribor Tabor. Lokala sta bila zgrajena do IV. faze. Kupoprodajna pogodba med Gradbenim podjetjem Stavbar in Mariborsko knjižnico je bila sklenjena 15. maja 1989. Mariborska knjižnica je postala lastnica lokalov februarja 1990.

Otvoritev Knjižnice Nova vas in Pionirske knjižnice Nova vas, županja Magdalena Tovornik, 1992. Foto: Arhiv Mariborske knjižnice.

1990 je bil imenovan gradbeni odbor, vodil ga je Tone Brumen, člani so bili Miroslav Blažič, Karel Dimnik, Ivan Dorner, dr. Bruno Hartman, Dragica Turjak, mag. Marjan Žnidarič, po službeni dolžnosti Adela Eker in Marija Bolte. Imenovana je bila tudi strokovna skupina v Mariborski knjižnici v naslednjem sestavu: Majda Blagšič, Anica Jurkovič, Barbara Kovač, Dragica Turjak, dajala je predloge za ureditev knjižničnega prostora in za opremo ter spremljala izvajanje del z vidika knjižničarske stroke.

Dela za finalizacijo so se začela leta 1990. Stavbar je bil izvajalec gradbenih, obrtniških in instalacijskih del v IV. fazi. Prostorsko ureditev in notranjo opremo je načrtoval Matjaž Durjava, dipl. inž. arh. Opremo je izdelalo in montiralo Mizarstvo Drago Štern.

Svečana otvoritev obeh enot je bila 24. junija 1992.

Tehnično sta sodobno opremljeni, bili sta prvi vključeni v sistem COBISS in tako prvi imeli računalniško izposajo.

Knjižnica Nova vas, Maribor, Cesta proletarskih brigad 61/a
Pionirska knjižnica Nova vas, Maribor, Cesta proletarskih brigad 63/a

Obe knjižnici sta kot osrednja knjižnica bili sprva odprti 51 ur tedensko, sedaj sta tedensko odprti vsaka po 59 ur.

Vodja knjižnice Nova vas najprej Karmen Müller, sedaj Slavko Žižek.

Vodja Pionirske knjižnice Nova vas Anica Jurkovič.

Knjižnica Pekre

Ljudsko knjižnico je leta 1948 ustanovila DPD Svoboda. Ko je leta 1974 postala poklicna kombinirana enota Mariborske knjižnice, je še naprej delovala v domu Svobode. Na razpolago je imela sobo v zaodrju s kvadraturjo 34 m² in vse prekmalu ni bilo več dovolj prostora za normalen knjižnični razvoj. Ker je Svoboda ta prostor potrebovala za lastno prireditveno dejavnost (delo sekcij, vaje, priprava nastopov), so najprej bili izdelani načrti za prizidek k domu, v katerega bi se preselila knjižnica. Na pristojnih mestih za to rešitev ni bilo razumevanja in tako tudi ne sredstev. Mariborska knjižnica je zato od leta 1978 zaradi vedno bolj nevzdržne prostorske stiske v tesnem sodelovanju s krajevno skupnostjo Pekre

Limbuš začela iskati nove možnosti za selitev. Osebnost se je za nove prostore zavzemal tajnik KS Limbuš Milan Robnik. Leta 1982 nam je s podporo krajevne skupnosti podjetje Prehrana odstopilo majhno trgovino na Lackovi cesti 180. Lokal je bil za knjižnično dejavnost premajhen, zato knjižnice nismo preselili, začasno smo ga dali na razpolago krajevni mladinski organizaciji in v njem prirejali literarne večere za mlade bralce. Čakali smo na predvideno izpraznitev sosednjega stanovanja v pritličju. S soglasjem Krajevne skupnosti Pekre, da se spremeni v poslovni prostor, je knjižnica dobila zadovoljivo površino za svojo dejavnost. Leta 1989 je bilo celotno pritličje predelano za knjižnično dejavnost. Z novo ureditvijo in namensko izdelano opremo ter z zelenim okoljem je nastala ena lepših knjižnic s čitalnico, oddelkom za otroke in z dovolj prostora za prireditve. Ni razkošno velika, a je pravšnje intimna, da se uporabniki v njej prijetno počutijo. Načrt za ureditev prostora in za lahkotno opremo je delo Matjaža Durjave, dipl. inž. arh. Svečana otvoritev novih prostorov je bila 15.12.1989.

*Prostori Knjižnice Pekre,
1989. Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice.*

Ves čas delovanja je bila telefonsko povezana z osrednjo knjižnico. Računalniška izposoja od 1999.

Pekre, Lackova cesta 180

Knjižnica je odprta trikrat tedensko, skupaj 18 ur.

Ljudsko knjižnico je dolga leta vodil Jožko Škilan, njen soustanovitelj, in je delal v njej pogodbeno tudi po vključitvi v knjižnično mrežo do leta 1979. Za njim so knjižnico vodili Zdenka Vukušič, Sonja Antolič, Milena Perko, Draga Goljat, Vanja Cafnik, zdaj jo vodi Stanko Krainer.

Knjižnica Pesnica

Ustanovljena je bila kot ljudska knjižnica leta 1950 v okviru KUD Marice Kerenčič. Povezana je bila z Mariborsko knjižnico in je svoj knjižni fond redno osveževala s kolekcijami potujoče knjižnice. Profesionalna kombinirana enota Mariborske knjižnice je postala leta 1992, ko je dobila prostore v 1. nadstropju novo zgrajenega trgovsko poslovnega centra v središču Pesnice, v katerem ima tudi čitalnico in prostor za manjše prireditve.

Telefonsko je povezana z osrednjo knjižnico, nima pa še računalniške izposoje.

Pesnica pri Mariboru 42/a

Odprta je dvakrat tedensko, skupaj 12 ur

Knjižnico vodi Ivan Dorner.

Knjižnica Pobrežje

Ustanovljena je bila leta 1946 kot ljudska knjižnica DPD Svoboda Pobrežje. Leta 1973 je postala enota Mariborske knjižnice, prostor v velikosti 63 m² je imela v pritličju vogalne hiše na Ulici XIV. divizije 37. Premalo je bilo prostora za knjižnično gradivo, ni imela čitalnice. Poleg utesnenosti so jo pestile še druge nadloge, vlaga je načenjala stene, uničevala knjižnično gradivo in je bila škodljiva tudi za zdravje knjižničarke. Okolje ni bilo ustrezno urejeno, poleg kapilarne vlage so prostore dodatno zalivale meteorne vode. Vse popravljanje sten in oken je pomenilo le krpanje beračeve suknje. Zaradi sanitarno in delovno nemogočih razmer jo je bilo treba avgusta 1986 zapreti. Edina prednost je bila njena lokacija, zlasti potem, ko je nastala občina Maribor Pobrežje in je bila knjižnica v neposredni bližini občinske stavbe, a ne

dovolj tudi v pozornosti občinskih mož. Po številu bralcev in številu izposoje je bila knjižnica kot kombinirana enota uspešna, zato je bilo toliko bolj potrebno najti sodobnejše prostore. V zapisnikih je najti namige na novogradnjo, za katero naj bi bil celo rezerviran prostor (S 34). Vendar so stvari tekle po polževo.

Sledila je vrsta dogovorov na občinski in mestni ravni v letih 1987 in 1988, ko je bila odobrena začasna preselitev v prostore Zavoda za rehabilitacijo invalidov, Ulica Štrauhovih 2, le za določen čas, največ do leta 1995. Z najemno pogodbo so bili natančno določeni vsi stroški, ki jih je knjižnica poravnavala. Zelo omejene so bile možnosti za preureditev prostora, nismo ga smeli bistveno spreminjati, vendar je z novo, namensko izdelano opremo po načrtu Matjaža Durjave nastala dostojna knjižnica, s čitalnico, s koticom za otroke. Toda nobenih možnosti za nadaljnji razmah. Po dveh letih premora, ko knjižnica ni delovala, je bila svečano odprta 9.12.1988.

Deset let kasneje se je pokazala možnost, da na isti lokaciji uredimo nove, večje knjižnične prostore. V traktu, kjer je sedaj nova knjižnica, so bile nekdanje delavnice Zavoda za rehabilitacijo invalidov. Ko smo izvedeli, da se bodo prostori izpraznili, smo se povezali z vodstvom Zavoda za rehabilitacijo invalidov. Dogovori so stekli že v letu 1996. V zaključnih pogajanjih za nove prostore se je vključil tudi Oddelek za družbene dejavnosti Mestne občine Maribor, ki je pripravil tudi dokončno pogodbo o medsebojnih obveznostih. V letu 1998 se je knjižnica selila. Tokrat je načrte za opremo izdelal Gregor Kraševac, dipl. inž. arh., izvajalec je bilo Mizarstvo Hribar. Svečana otvoritev je bila 18.12.1998. Telefon je imela od leta 1982, računalniško izposojno pa ima od 1998 v najnovejših prostorih.

Maribor, Čufarjeva 5

Knjižnica je bila odprta vsak dan tedensko skupaj 21 ur oziroma vsak drugi teden 24 ur. Sedaj je odprta tedensko 31 ur, dodatno pa še vsako 1. soboto 4 ure.

Knjižnico je od 1973 do 1991 leta vodila Pavla Korošec, nato Irena Gradišnik, sedaj je vodja Rosvita Zorjan.

Knjižnica Janka Glazerja Ruše

Knjižnica DPD Svoboda Ruše je postala poklicna kombinirana enota septembra 1974, vendar je pričela delati šele januarja 1975, ko je bilo strokovno obdelano knjižnično gradivo. Svečana otvoritev je bila 7. februarja 1975.

Leta 1976 se je na željo krajanov preimenovala v Knjižnico Janka Glazerja Ruše. Sklep o tem je bil sprejet 15.12. 1976 na 47. seji zbora delavcev Mariborske knjižnice.

*Ustvarjalna delavnica v
Knjižnici Ruše, 1998.
Pravljničarka Zdenka Gajser.
Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice*

Ves čas ima svoje prostore v Kulturnem domu Ruše, žal v prvem nadstropju. Dolga leta je bila utesnena v dveh premajhnih prostorih, pestile so jo težave z ogrevanjem, predvsem pa ni bilo kam postaviti knjižničnega gradiva. Z nastankom občine Maribor Ruše je prevzela funkcijo knjižnice v občinskem središču, a ni imela ne čitalnice ne možnosti za skupinske dejavnosti.

Avgusta 1982 so pisno poročilo Mariborske knjižnice o delu knjižnic na območju občine Maribor Ruše obravnavali

delegati na Občinski kulturni skupnosti Ruše. Izpostavljena je bila prostorska utesnjenost ruške knjižnice. Knjižnica je že nekajkrat na vseh pristojnih institucijah v Mariboru in Rušah opozarjala na nujno potrebo po večji površini.

Prenova je potekala v letu 1994, knjižnica je bila v celoti na novo opremljena s sredstvi občine Ruše in Ministrstva za kulturo. Opremo je izdelalo in postavilo Mizarstvo Počkaj iz Kozine. Svečana otvoritev pravzaprav nove knjižnice na dostojni površini 111 m² je bila 23.9.1994

Telefon je dobila šele leta 1989, pač pa je bila leta 1994 tretja knjižnica v sistemu Mariborske knjižnice, v kateri je bila vpeljana računalniška izposoja.

Ruše, Falska 24

Do leta 1999 je bila odprta trikrat tedensko, skupaj 15 ur. Sedaj je odprta vsak dan, tedensko skupaj 28 ur, dodatno pa še prvo soboto v mesecu po 4 ure.

V knjižnici je od 1974 do 1976 pogodbeno delal Ivan Kostič, od 1976 pa profesionalno vodi knjižnico Marija Kavčič.

Knjižnica Studenci

Ljudska knjižnica DPD Svoboda Studenci je postala kombinirana enota Mariborske knjižnice leta 1976. Prostore je dobila v stavbi na Obrežni ulici 1 v prvem nadstropju. Med vsemi do tedaj nastalimi enotami je bila najprostornejša, knjižnično gradivo je imela pregledno razporejeno za odrasle bralce in za otroke ter ustrezno čitalnico. Edina med enotami je celo razstavljala umetniške slike. V isti stavbi je imela prostore tudi krajevna skupnost Fran Zalaznik-Leon, s katero je knjižnica plodno sodelovala. Ko je krajevna skupnost uredila celotno stavbo in njeno okolje, je tudi knjižnica dobila privlačnejši videz.

Telefon ima od leta 1987.

Maribor, Obrežna 1

Odrpta je trikrat tedensko, skupaj 14 ur.

Knjižnico sta vodili Melita Roj, Monika Čermelj, sedaj jo vodi Dragica Mlakar.

Knjižnica Studenci, 1976.

Foto: Arhiv Mariborske knjižnice.

Knjižnica Šentilj

Ljudska knjižnica je v Šentilju nastala že leta 1945, od leta 1949 je delovala v okviru KUD Mejnik.

Med prvimi je postala enota Mariborske knjižnice leta 1972, javno je začela delati leta 1973, in sicer v Kulturnem domu. 1979 se je preselila v staro šolo, v vlažen razred, ki se nikoli ni dal dobro ogreti. Leta 1983 je dobila knjižnica v isti stavbi dva svetlejša in nekoliko večja razreda na južni strani stavbe in so bili pogoji dela ugodnejši. Toda stavbe nihče ni vzdrževal, bila je predvidena za rušitev zaradi gradnje ceste in razmere so se naglo slabšale. Okolje stavbe je bilo vedno bolj zanemarjeno, streha se je vdiralala in delovanje knjižnice je bilo ogroženo, zato smo jo morali novembra 1986 zapreti. Leta 1987 smo opremo in knjižnično gradivo preselili v Prosvetni dom. Po sklepu Krajevne skupnosti Šentilj smo v njem dobili prostor, ki pa je bil manjši od prejšnjega, v tem pogledu je knjižnica nazadovala. Za kombinirano enoto potrebuje bistveno večje površine, vendar pa so bile druge okoliščine ugodnejše, prostor je svetel, suh, ogrevan. Selitev in strokovno ureditev je vodila Majda Blagšič. Knjižnica je znova odprla svoja vrata 12. januarja 1988, svečana otvoritev je bila 6.2. 1988. Začasna rešitev traja že celo desetletje.

Telefon od 1990. Še vedno brez računalniške izposoje in komunikacij.

Šentilj v Slovenskih goricah 69

Knjižnica je bila odprta dvakrat tedensko po tri ure, skupaj 6 ur, sedaj je trikrat tedensko skupaj 18 ur.

Pogodbeno sta knjižnico vodili Alojzija Marko in Majda Vilčnik, sedaj je profesionalni vodja Ivan Dorner.

Knjižnica Tabor

je neposredna naslednica Delavske knjižnice, leta 1971 je postala druga največja enota Mariborske knjižnice. Njeno območje delovanja je bilo izredno obsežno, nekoliko se je zmanjšalo ob nastanku Knjižnice Nova vas, kljub temu je ohranila veliko svojih zvestih obiskovalcev.

Ob vključitvi v Mariborsko knjižnico je kot samostojna knjižnica imela lastno obdelavo knjig, svojo knjigoveznicu, od leta 1965 tudi pionirski oddelek, upravni prostor, skladišče knjižničnega gradiva, od leta 1966 lastno čitalnico.

Knjižnica Šentilj, 1989. Foto: Arhiv Mariborske knjižnice

Potem ko so se službe združile s službami v osrednji knjižnici in je pionirski oddelek prerasel v samostojno pionirsko knjižnico, je svoje prostore preuredila za boljšo postavitve knjižnega fonda in za delo z uporabniki.

*Delavska knjižnica, 1969.
Foto: Arhiv Mariborske
knjižnice*

Po nekajkratnih večjih posegih ob tekočem vzdrževanju prostorov je bila leta 1996 sočasno s Pionirsko knjižnico Tabor popolnoma prenovljena, dobila je sodobno opremo, skupni vhod s pionirsko knjižnico je uredila tudi za invalide. Otvoritev tako urejene knjižnice je bila 15.1.1997.

Telefon ima ves čas obstoja, računalniška izposoja od 1997. Maribor, Dvořakova ulica 3 (na desni strani hodnika)

Odrpta je bila vedno enako kot osrednja knjižnica, tedensko skupaj 51 ur, sedaj tedensko skupaj 59 ur.

Knjižnico Tabor je vodila Milena Hribernik od združitve Delavske knjižnice z Mestno knjižnico do leta 1983, sedaj jo vodi Draga Goljat.

Pionirska knjižnica Tabor

je nastala iz pionirskega oddelka Knjižnice Tabor, z njo je tudi ves čas prostorsko povezana. Sicer je leta 1976 dobila lastne ločene prostore z vhodom z Verstovškove ulice, vendar so bili za knjižnično dejavnost neustrezni, utesnjeni in onemogočali so ustrezno postavitev knjižničnega gradiva. Pač pa je bil otrokom namenjen znotraj Knjižnice Tabor še dodaten ločen prostor, v katerem so potekale skupinske dejavnosti. Dolgoletna prizadevanja, da bi izposojevalnico razširili na sosednje prostore, niso bila uspešna, odprla pa se je možnost, da je Knjižnica Tabor z zamenjavami pridružila prostorom na Dvorakovi ulici 3 drug sosednji prostor, nato pa s popolno predelavo in rušenjem vmesnih sten uredila prostorno pionirsko knjižnico s čitalnico in možnostmi za skupinske dejavnosti.

*Otvoritev Knjižnice Tabor in
Pionirske knjižnice Tabor,
15.1.1997.*

*Ravnateljica Dragica Turjak.
Foto: Bogo Čerin.*

*Igralnica v Pionirski knjižnici
Tabor, 1988. Foto: Arhiv
Mariborske knjižnice*

Računalniško izposojno ima od 1997.

Pionirska knjižnica je prvotno poslovala le v popoldanskem času, s kadrovskimi okrepitevami pa je bila odprta enako kot knjižnica za odrasle. Sedaj je odprta celodnevno, skupaj 59 ur. Vodje knjižnice Vera Malenšek, Anica Jurkovič, sedaj je vodja Ana Marija Petančič

Knjižnica Tezno

Ljudska knjižnica DPD Svoboda Tezno je bila prva profesionalna kombinirana enota Mariborske knjižnice, v knjižnično mrežo je bila vključena leta 1972.

S to knjižnico je bilo vedno ogromno opravkov, kajti njena usoda je bila stalno negotova. Kot profesionalna zunanja enota se je preselila v prvotno, zanjo kar velik prostor v posloplju, v katerem je imela sedež krajevna skupnost Slava Klavora. Zaradi veliko svetlobe je bil prostor prikupen, a kmalu se je pokazalo, da je premajhen, potrebni so bili nešteti premiki polic, dodajanje poličnic na vrhu in na dnu polic, kajti knjižnica je imela velik obisk in potrebe po knjigah so se izjemno večale. Po obisku in izposoji je bila med najmočnejšimi knjižnicami v knjižnični mreži. Zato je bilo potegovanje za dostojnejše prostore toliko intenzivnejše. Delo so ovirali problemi s kurjavo, z vzdrževanjem (okenski okviri so propadali, zamakanje stropa ipd.),

Pot do nove knjižnice je bila dolga in ovinkasta. Najprej sta se krajevna skupnost in ŠD Kovinar, s katerim smo imeli najemno pogodbo, hotela v letu 1980 knjižnice znebiti in jo preseliti, reci in piši nazaj v prostore, iz katerih so jo ob prehodu v poklicni status zaradi njihove neustreznosti izselili. Ko je nastala občina Maribor Tezno, so potekali pogovori na občinski ravni. Brez uspeha smo predlagali takrat najhitrejšo rešitev. V neposredni sosesčini knjižnice je bila majhna pošta Tezno, ob njeni predvideni izpraznitvi 1984 smo upali, da bomo dobili njene prostore, saj so bili od naših ločeni le z eno samo steno, pridobili bi čitalniški del, prostor za otroke, celo lastne sanitarije in delovni prostor za knjižničarja.

K sreči se je obrnilo na bolje. Ob koncu leta 1996 nam je materialna služba Mestne občine Maribor ponudila prostore v pritličju nekdanje upravne stavbe Metalne, vendar sprva v omejenem obsegu. Po dogovorih smo uspeli za knjižnico

zagotoviti celotno pritličje. Ker je bila klet neuporabna za druge dejavnosti, so nam v letu 1997 dodelili še prostore za ureditev skladišča potujoče knjižnice.

Uresničenje je knjižnica dosegla v letu 1998. Ponosnih 380 m², odlična ureditev, celotno opremo je načrtoval Gregor Kraševac, dipl. inž. arh., izdelalo pa Mizarstvo Hribar. Njena edina pomanjkljivost je, da leži ob izredno prometni Zagrebški cesti.

Telefon je knjižnica imela od leta 1984. Računalniška izposoja od 1998.

Maribor, Zagrebška cesta 18

Do selitve v nove prostore je bila odprta tedensko 23 oziroma na štirinajst dni tedensko 27 ur. Sedaj je skupaj tedensko odprta 31 ur, in dodatno še 4 ure 1. soboto v mesecu.

Vodje knjižnic: Maja Mlinarič, Ivanka Knep, Andreja Kolnik, Pia Markič, Mojca Gomboc, Karmen Müller, Zdenka Štruc, Zdenka Gajser, Zora Lovrec Jagačič, sedaj jo vodi Alenka Zadravec.

Kotiček za najmlajše v Knjižnici Tezno, 1998. Foto: Arhiv Mariborske knjižnice.

Primerjalna tabela prostorov Mariborske knjižnice

knjižnična enota	leto 1987	leto 1999
Knjižnica Rotovž		
Velika čitalnica	832 m ²	832 m ²
Uprava		
Skupne službe		
Pionirska knjižnica Rotovž	174 m ²	234 m ²
Knjižnica Tabor	232 m ²	200 m ²
Pionirska knjižnica Tabor	76 m ²	150 m ²
Knjižnica Bistrica ob Dravi	0 m ²	102 m ²
Knjižnica Hoče	123 m ²	123 m ²
Knjižnica Kamnica	62 m ²	62 m ²
Knjižnica Lovrenc na Pohorju	65 m ²	90 m ²
Knjižnica Nova vas	0 m ²	580 m ²
Pionirska knjižnica Nova vas	0 m ²	398 m ²
Knjižnica Pekre	34 m ²	110 m ²
Knjižnica Pesnica	0 m ²	120 m ²
Knjižnica Pobrežje	63 m ²	220 m ²
Knjižnica Janka Glazerja Ruše	48 m ²	111 m ²
Knjižnica Studenci	97 m ²	97 m ²
Knjižnica Šentilj	43 m ²	43 m ²
Knjižnica Tezno	68 m ²	380 m ²
Potujoča knjižnica-depo	0 m ²	175 m ²